1982 பிப்ரவரி 18]

(ஆ) ஆம் எனில் அதற்கான அனுமதி வழங்கப்பட்டு விட்டதா?

மாண்புமிகு திரு. ப. குழந்தைவேலு: (அ) அண்டு (ஆ) திரையரங்கம் கட்ட அனுமதி கோரவில்லை. திருமண மண்டபம் கட்டுவதற்கு நில அடைவு செய்யும் நகராட்சி ஆணையாளரின் பிரேரணை அரசின் பரிசீலனையில் உள்ளது. பரிசீலனைக்குப் பின் தகுந்த ஆணை வழங்கப்படும்.

திரு. ச. பாலகிருஷ்ணன்: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, ஈரோடு நகரம் வளர்ந்து வரும் நகரமாக இருப்பதால் அங்கே ஒரு திருமண மண்டபம் கட்டுவதற்குப் பரிசீலிப்பதாகக் கூறியதற்கு நன்றியைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். அதே நேரத்திலே அங்கே கல்லூரி மாணவர்கள் விளையாட்டு அரங்கம் இல்லை. எனவே, அரசு அங்கே விளையாட்டு அரங்கம் அமைத்துத்தர முன்வருமா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. ப. குழந்தைவேலு: தலைவரவர்களே, விளையாட்டு அரங்கம் தேவை என்று சொன்னால் அது பரிசீலிக்கப் படும்.

கரிகரி பகுதியிலுள்ள தொழுநோய் மருத்துவமனை

*வினா எண் 252—திரு. என். ஏ. பூங்காவனம்: மாண்புமிகு மக்கள் நல்வாழ்வுத் துறை அமைச்சர் கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்கு விடையளிப்பாரா—

(அ) வடாற்காடு மாவட்ட கரிகரி பகுதியில் உள்ள தொழுநோய் மருத்துவமனைக்கு அரசு மானியம் ஏதேனும் அளிக்கிறதா?

(ஆ) ஆம் எனில் எவ்வளவு தொகை வழங்கப்படுகிறது?

(இ) தற்போது உள்ள படுக்கைகள் எத்தனை?

(ஈ) மருத்துவர்கள் எத்தனை பேர்?

(உ) சிகிச்சை பெறும் வெளி, உள் நோயாளிகள் எத்தனை பேர்?

மாண்புமிகு டாக்டர் எச். வி. ஹண்டே: (அ) ஆம். (ஆ) ஒரு ஆண்டிற்கு ரூ. 2 லட்சம் மானியம் அளிக்கப்படுகிறது.

(இ) 180 படுக்கைகள் உள்ளன.

(ஈ) 8 மருத்துவ அலுவலர்கள் பணிபுரிந்து வருகிறார்கள்,

(உ) புற நோயாளிகள் எண்ணிக்கை 757 மற்றும் உள் நோயாளிகளின் எண்ணிக்கை 92 ஆகும்.

[1982 பிப்ரவரி 18

திரு. என். ஏ. பூங்காவனம்: தலைவர் அவர்களே, இந்த தொழுநோய் சம்பந்தமாக அரசு மானியம் அளிக்கிறது என்று அமைச்சர் அவர்கள் அறிவித்தார்கள். குறிப்பாக வடாற்காடு மாவட்டத்தின் தலைநகர் வேலூரில் வீதியிலே ஏராளமான பேர்கள் இப்படி தொழுநோயால் பாதிக்கப்பட்டவர்கள் இருக்கிறார்களே, அவர்களை அரசு கைது செய்து அழைத்துச் சென்று அவர்களுக்கு அங்கே சிகிச்சை அளிக்க ஏற்பாடு செய்யுமா?

மாண்புமிகு டாக்டர் எச். வி. ஹண்டே: தலைவர் அவர்களே, இவர்களை கைது செய்ய முடியாது. இருந்தாலும்கூட அவர்களை வற்புறுத்தி அவர்களுக்கு நல்ல சிகிச்சை கிடைக்கின்ற வகையிலே எங்கெங்கு தொழுநோய் சிகிச்சைக்கான இடங்கள் இருக்கின்றனவோ அந்த இடங்களுக்கு அவர்களை அனுப்பினால் சௌகரியமாக இருக்கும். அப்படித்தான் இப்போது செய்து கொண்டு இருக்கிறோம். இந்த மருத்துவமனை மிக நல்லமுறையிலே பணியாற்றிக் கொண்டு வருகிறது. இந்தியாவிலேயே ஒரு சிறந்த மருத்துவமனையாக இன்று காட்சி அளித்துக் கொண்டிருக்கிறது.

திரு. என். ஏ. பூங்காவனம்: தலைவர் அவர்களே, நான் கேட்க விரும்புவது, வீதிகளில் திரிகின்ற தொழுநோய்க்காரர்களை அப்புறப்படுத்தி—அந்த நோய் தொற்று நோயா இல்லையா என்பதல்ல பிரச்சினை-பார்ப்பதற்கு அச்சமாகவும் பிறருக்கு அருவருப்பாக இருக்கின்ற சூழ்நிலையில், அவர்களை கைது செய்யாமல், அழைத்துச் சென்று அங்கே சேர்ப்பதற்கு நடவடிக்கை எடுக்கப்படுமா? குறிப்பாக வேலூரில் பஸ் ஸ்டாண்டு, போக்குவரத்துச் சாலைகள் போன்ற இடங்களில் நிறையபேர்கள் இருக்கிறார்கள். அவர்களை அப்புறப்படுத்த ஆவன செய்யப்படுமா?

மாண்புமிகு டாக்டர் எச். வி. ஹண்டே: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, தொழுநோயாளிகளுக்காக சோசியல் வெல்பேர் டிப்பார்ட்மென்டின் கீழ் இயங்குகின்ற 10 பிச்சைக்காரர் மறுவாழ்வு இல்லத்தில் கொண்டு போய் சேர்த்து சிகிச்சை செய்து கொண்டிருக்கிறோம். அது சோசியல் வெல்பேர் டிபார்ட்மென்டின் பிராப்ளம். சோஷியல் வெல்பர் டிப்பார்ட்மென்டும், நல்வாழ்வுத் துறையும் இணைந்து 3, 4 முறை கூட்டம்போட்டு, செக்கரட்டரிகள் லெவலிலே திட்டம் தீட்டி இருக்கிறோம். அதன் அடிப்படையில் எங்கெங்கே இப்படிப்பட்ட தொழுநோயாளிகளுக்கு சேர்ப்பதற்கு இடங்கள் காலி இருக்கின்றன என்று ஒரு லிஸ்ட் தயார் செய்து சோசியல் வெல்பேர் டிப்பார்ட்மென்டிலே ஒரு காப்பியும் நம்மிடத்திலே ஒரு காப்பியும் இருக்கும். அந்த இடத்திற்கு அழைத்துப்போக சௌகரியமாக இருக்கும் என்று திட்டமிட்டு, அதிலே 50% வெற்றி அடைந்திருக்கிறோம். மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் சொன்னதைப்போல அவர்களை வற்புறுத்திக் கொண்டு போகும் நேரத்தில் அங்கே இருக்கின்ற அதிகாரிகளுக்குத் தெரியாமல் அவர்கள் வெளியே வந்து மீண்டும் பிச்சை எடுக்கும் நிலைதான்

இருக்கின்றது. பரனூரில் இப்படி சிரமம் ஏற்பட்டிருக்கிறது. சட்ட ரீதியாக ஆக்காமல், சமூக ரீதியாக ஆக்கி அதில் 50 சத விகிதம் வெற்றி அடைந்திருக்கிறோம். நிச்சயமாக முழு அளவுக்கு 100 சதவிகிதம் வெற்றி அடைவோம் என்ற நம்பிக்கை இருக்கிறது.

திரு. ஆ. வெள்ளைச்சாமி: தலைவர் அவர்களே, தொழுநோய் தொற்று நோயா என்பதை அறிய விரும்புகிறேன். அதோடு தொழுநோயை அறவே ஒழிக்கின்ற வகையில், குழந்தைப் பருவத்திலே இருந்து கண்டறிந்து அந்தத் தொழுநோயைத் தடுக்கின்ற வகையிலே அரசு ஏதாவது நடவடிக்கை எடுத்திருக்கிறதா என்பதை அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு டாக்டர் எச். வி. ஹண்டே: தலைவர் அவர்களே, இது மிக முக்கியமான அம்சமாகும். இந்தத் தொழுநோயை அகற்றுவதில் நாம் வெற்றிபெறவேண்டும் என்றால் அவர்களுக்குக் குழந்தைப் பருவத்திலே மாக்சில் என்று இருக்கிறது. அந்தக் கட்டத்தில் அந்தக் குழந்தைகளுக்குக் கண்டுபிடித்து 6 மாதம் 1 வருடம் சிகிச்சை கொடுத்தால் அறவே இருக்காது, முழுவதும் நீங்கிவிடும். இப்போது, கல்வித் துறை, மக்கள் நல்வாழ்வுத் துறை இவைகள் இரண்டும் இணைந்து, டிஸ்டிரிக்ட் மெடிக்கல் ஆபிசர், டிஸ்டிரிக்ட் லெப்ரசி ஆபிசர், டிஸ்டிரிக்ட் எஜுகேஷன் ஆபிசர் இவர்கள் மாவட்டக் கலெக்டர் தலைமையிலே மாவட்ட ரீதியாக கூடிப் பேசி நடவடிக்கை எடுத்து வருகிறார்கள். சராசரியாக 5 லட்சம் மாணவர்கள் ஒவ்வொரு மாவட்டத்திலும் இருக்கிறார்கள். அதிலே 60%, 70% மாணவர்களைப் பரிசோதனை செய்து, செக் செய்து இருக்கிறோம். 82-83 ஆம் ஆண்டுக்குள் நூற்றுக்கு நூறு நல்லவகையிலே இவர்களைப் பரிசோதனை செய்வதற்கு வாய்ப்பிருக்கிறது என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

(முற்பகல் 9.40)

திரு. கே. ஆர். சுந்தரம்: பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, 700-க்கும் மேற்பட்ட நோயாளிகள் இருப்பதாகச் சொன்னார்கள். அந்த வைத்திய நிலையம் மெயின் ரோடில் இருந்து 3 கிலோ மீட்டர் இன்டீரியராக இருக்கிறது. அங்கே செல்வதற்கு போக்குவரத்து வசதி இல்லாமல் இருக்கிறது. அந்த மக்கள் அங்கே செல்வதற்கு போக்குவரத்து வசதிகளை ஏற்படுத்த அரசு முன் வருமா? அல்லது அவர்களை அங்கே எடுத்துச்செல்வதற்கு ஏதேனும் பிரத்தியேக ஏற்பாடுகள் செய்யப்படுமா?

மாண்புமிகு டாக்டர் எச். வி. ஹண்டே: தலைவர் அவர்களே, இப்படிப்பட்ட மருத்துவ மனைகள் நெடுஞ்சாலைகளில் இருப்பது சரியல்ல. ஆகவே, கொஞ்சம் ஒதுக்குப்புறமாக இருப்பதுதான் நல்லதாக இருக்கும். அந்த இடத்திற்குப் போக்குவரத்து வசதி இல்லை என்று சொன்னார்கள். போக்குவரத்து வசதிக்காக இரண்டு மூன்று வேன்கள் இருக்கின்றன. அந்த வேன்கள் மூலமாக அந்த இடத்திற்கு நோயாளிகள் கொண்டு செல்லப்

படுகிறார்கள். அதிலே எந்தவிதமான பிரச்னையும் இல்லை. அங்கே நோயாளிகளும் சிறந்த முறையில் கவனிக்கப்படுகிறார்கள். இந்த நோய் ஒரு 'எமர்ஜென்சி' அடிப்படையில் கவனிக்கப்பட வேண்டிய ஒன்று அல்ல என்பதால், யார் அங்கே செல்லவேண்டும் என்று விருப்பப்படுகிறார்களோ அவர்கள் முறைப்படி அந்த வேன்கள் மூலம் அந்த இடத்திற்கு எடுத்துச் செல்லப்படுகின்றனர் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

திரு. இ. எஸ். எம். பக்கீர் முகமது: தலைவர் அவர்களே, இந்த தொழுநோய் மருத்துவமனைகளுக்கு அரசாங்கம் குறைந்த மானியம் அளிக்கிறது என்று அறிகிறேன். 2 லட்சம் ரூபாய்தான் கொடுக்கப்பட்டதாக அமைச்சர் அவர்கள் அறிவித்தார்கள். இந்த அளவிற்குக் குறைவான மானியம் வழங்கியிருப்பதால், தனியார் மருத்துவ மனைகள் இந்த நோயைத் தடுக்க சரியான முறையில் நடவடிக்கை எடுக்க முடியவில்லை. கும்பகோணத்தில் இருக்கும் தனியார் மருத்துவ மனைக்குத் தேவையான மானியம் தரப்பட வில்லை. அதனால் அவர்களுக்கு பல சிரமங்கள் இருக்கின்றன. ஆகவே, கூடுதலாக மானியம் கொடுக்க அரசு முன் வருமா?

மாண்புமிகு டாக்டர் எச். வி. ஹண்டே: மாண்புமிகு தலைவர் அவர்களே, இந்த கரிகிரி தொழுநோய் மருத்துவமனையைப் பொறுத்தவரையில், அது சுவிடன் நாட்டு திட்டத்தின் அடிப்படையில் அவர்கள் உதவியோடு அமைக்கப்பட்டுள்ளது. அதற்கு இரண்டு லட்சம் மானியம் வேண்டும் என்று கேட்டார்கள். கொடுத்து இருக்கிறோம். கும்பகோணம் தொழுநோய் மருத்துவ மனை பற்றி மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் கேட்டது, தற்போது சங்கராச்சாரியார் அவர்கள் எடுத்துக்கொண்ட மருத்துவ மனை குறித்து என்று கருதுகிறேன், முதலில் பணம் கொடுப்பதில் சில சங்கடங்கள் இருந்தன. இப்போது அந்தச் சிக்கல்கள் எல்லாம் தீர்க்கப்பட்டு, பணம் அவர்களுக்கு ஒழுங்காகப் போய்க்கொண்டு இருக்கிறது என்கிற செய்தியை மாண்புமிகு அங்கத்தினர் அவர்களுக்குத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

திரு. ஏ. சி. சண்முகம்: தலைவர் அவர்களே, திருவண்ணா மலைப் பகுதியில் அதிக தொழுநோயாளிகள் இருப்பதால், அங்கேயுள்ள தொழு நோய் மருத்துவப் பகுதியில் நெருக்கடி அதிகமாக இருக்கிறது. எனவே தொழு நோயாளிகளுக்கென புதிதாக இல்லம் அமைக்க அரசு முன் வருமா?

மாண்புமிகு டாக்டர் எச். வி. ஹண்டே: தலைவர் அவர்களே, இப்போது இருக்கக்கூடிய 10 இல்லங்களில் நாம் மேக்சிமம் யுடிலைஸ் செய்து விட்டு, அங்கேயுள்ள காலியிடங்களை எல்லாம் நிரப்பிவிட்டு, அதற்குப் பிறகுதான் புதிதாக திறக்கும் யோசனையை பரிசீலிக்க வேண்டும். அந்த அடிப்படையில்தான் எங்கெங்கு காலியிடங்கள் இருக்கின்றன என்பதை அறிந்து அந்த இடத்திற்கு அந்த நோயாளிகள் அனுப்பப்பட்டுக் கொண்டு இருக்கிறார்கள். இப்போது புதிதாக கட்டுவதற்கு வாய்ப்பு இல்லை என்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

TRUTH ALONE TRIUMPHS